

Молодий поет

Антонич Богдан-Ігор Васильович

Над лугом буря свище, наче пуга,
І вітряна кряжами кряче пря,
мов не ліси хвилюють, а моря,
та в серце туга стукає, мов пугач.

Тоді виходжу в чорну ніч на ганок,
деру очима тінь, гляджу зорі.
Крізь вихор чалий кінь зарже над раном,
роздзвінно гупне копитом в поріг.

І сам не знаю, як скачу в стремена,
хватаю репане реміння нузд,
а завірюха на дворі шалена
рамена отвирає й мутить глузд.

Лиш в грудях голос дзенькає, мов мідь,
шепоче: "Молодий, не їдь, не їдь!"

Постійна адреса: http://ukrlit.org/antonych_bohdan_igor_vasyliovych/molodyi_poet